

37-Giới Ăn Phi Thời:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó vào ngày tiết hội các cư sĩ làm rất nhiều món ăn ngon đi đến trong vườn rừng để ăn uống vui chơi. Nhóm Tỳ kheo mười bảy người rủ nhau đi đến trong vườn rừng dạo chơi, do nhóm mười bảy vị này đều đoan nghiêm nên được nhiều người kính ái. Các cư sĩ hoan hỉ đem các món ăn ngon ra mời và hỏi có thể ăn được không, nhóm mười bảy vị này nói rằng: “Các vị ăn được sao chúng tôi ăn không được”. Sau khi ăn uống no say, nhóm mười bảy vị này về đến trong Kỳ hoàn nói với các Tỳ kheo: “Chúng tôi ngày nay thật vui vẻ, có phước đức không có suy não”, lúc đó các Tỳ kheo đang kinh hành nơi bãi đất trống nghe rồi liền hỏi rõ nguyên do, nhóm mười bảy Tỳ kheo này liền kể rõ sự việc trên. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi nhóm mười bảy Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại ăn uống phi thời”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo ăn phi thời thì phạm Ba-dật-đề.

Phi thời là qua giờ ngọ đến sáng ngày mai lúc mặt trời chưa mọc, trong khoảng thời gian này nếu ăn năm loại thức ăn Khư-đà-ni hay Bồ-xà-ni hay năm loại thức ăn tương tự đều gọi là ăn phi thời. Tương phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo phi thời ăn thức ăn loại củ, thân cành... hoặc cơm, bánh... hoặc bắp... của năm loại thức ăn tương tự đều phạm Ba-dật-đề. Phi thời tưởng là phi thời mà ăn thì phạm Ba-dật-đề; phi thời tưởng là thời mà ăn thì phạm Ba-dật-đề; phi thời khởi nghi mà ăn cũng phạm Ba-dật-đề. Nếu thời tưởng là phi thời mà ăn thì phạm Đột-kiết-la; nếu là thời khởi nghi mà ăn cũng phạm Đột-kiết-la; nếu thời tưởng là thời mà ăn thì không phạm.